

[Pia Kjærsgaard]

Jeg synes, vi efterhånden er ved at komme ind på et spor, hvorfra jeg så må forsøge at få diskussionen tilbage igen.

Det drejer sig om, at man for kort tid siden på det nærmeste voldtog en lille by på Midt-sjælland, hvor man pludselig ville have 1.000 flygtninge placeret. Det var Hvalsø, det drejede sig om. Sådan vil vi opleve det ene sted efter det andet, hvor man, fordi der overhovedet ikke er orden på noget som helst herinde, krænger en mængde asylansøgere ned over hovedet på en befolkning, som berettiget er fyldt med skepsis og mistro over for det, der foregår. Det lod til, at ikke engang borgmesteren var blevet orienteret i den by, jeg her taler om. Hvor mange gange vil man gøre sådan noget?

Kunne vi dog ikke prøve at diskutere det? Hvad vil vi? Hvor mange skal vi modtage? Hvad skal vi have af udgifter? Hvor skal vi tage pengene fra? Hvem skal det gå ud over i det danske samfund? Jeg må sige, at det er det formål, Fremskridtspartiet har rejst denne debat for. Det er ikke en debat om krigsfanger. Jeg skal ikke sige, hvad de andre ordførere skal tale om, men det er dog et problem, som vi efter min mening har gennemdebatteret. Det, det drejer sig om nu, er: Hvad med de 14.000, som tallet er for 1992, og hvad vil der ske i årene fremover?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Nu er det ikke forespørgerne eller fru Pia Kjærsgaard alene, der bestemmer, hvad denne debat drejer sig om. Det bestemmer debattens deltagere ganske suverænt hver for sig. Derfor har vi selvfølgelig lov til under den overskrift, som debatten har, at tale også om dette emne.

Jeg forstod til min glæde, at fru Pia Kjærsgaard – måske overfortolker jeg hende, men jeg vil jo så gerne være velvillig – ikke tog afstand fra, at vi kan modtage flere end 25-50 af de pågældende personer, som har lidt så uendeligt, og som vi altså, som jeg sagde i min forrige korte bemærkning, skylder at vise ekstraordinært hensyn.

Jeg er blevet klar over, hvad mit eget partis medlem af Retsudvalget har sagt i betænkningen fra udvalget, som vi ikke har stemt om herne. Så kunne det være, at det var gået anderledes, men vi står da selvfølgelig ved det, vi har sagt.

Men der er vel ingen, der hindrer os i at gøre det bedre end det, vi som minimum har forpligtet os til. Derfor beder jeg justitsministeren, indtil han senere i debatten på ny tager ordet, om at overveje at stille sig virkelig velvillig ved at udvide dette tal med et par hundrede procent.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu har fru Pia Kjærsgaard, for jeg ved ikke hvilken gang, bedt om at få at vide: Hvor mange skal vi tage, hvor mange kan det danske samfund bære? Lad os nu få nogle tal, beder fru Pia Kjærsgaard om.

Nu vil jeg gerne have et tal fra Fremskridtspartiet: Hvor mange mener Fremskridtspartiet vi kan tage i det danske samfund, før den danske identitet krakelerer? For det er åbenbart det, fru Pia Kjærsgaard er bange for.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Fru Pia Kjærsgaard vil have tal og grænser for asylansøgere. Fru Pia Kjærsgaard ville måske også gerne have tal og grænser for, hvor mange flygtninge der måtte skabes i verden. Det ville jeg også gerne. Jeg ville gerne have, at der slet ingen blev skabt.

Men hverken fru Pia Kjærsgaard eller jeg er herrer eller kvinder over, hvilke ulykker der opstår forskellige steder i verden. Flygtninge skabes af ulykker i verden, af menneskerettighedskrænkelser, af krige og af andre former for ulykker.

Vi kunne ønske at leve i en verden, der ikke skabte flygtninge. Det gør vi ikke. Men vi lever i et af de rigeste lande i den verden, der skaber flygtninge. Hvis fru Pia Kjærsgaard vil have tal for asylansøgere i Danmark, vil det sige, at hun vil lukke Danmarks porte endnu mere i for folk, der er i nød, og som søger asyl. Derved ville hun heldigvis komme i konflikt med alle menneskerettighedsbestemmelser i denne verden, og derfor ville det ikke blive vedtaget i Danmark. Det er jeg glad for. Men jeg synes, det er hårdt at blive ved med at sidde og høre på, at fru Pia Kjærsgaard tror, at hun kan dirigere rundt med verdens flygtninge og asylansøgere.